

Vojna neminula ani našeho hrdinu. Celé dny trávené na Klínovci sepisováním telegramů a pomáhání lidem. To vám povím příběh, jednoho dne náš hrdina pomohl ruskému vojákovvi, který už čtyři roky nemluvil se svou rodinou k tomu, aby s nimi po tak dlouhé době mohl opět mluvit.

Teď opusťme Klínovec a vydejme se do Varů, kde náš hrdina společně se svým bratrem sloužil.

Jak šel čas, přišla do České republiky ruská invaze.

Přes Boží dar přijely do Varů tanky a cestou přejely německé trabanty. Díky jejich veliteli se tanky nedostaly do města, ale po pár dnech čekání to nevydrželi a dva tanky si zkusily prorazit cestu přes most na zadní straně města. Jenže ruka osudu tomu chtěla jinak a most se společně s tanky zřítíl. A oni tam tak zůstali napospas hladu a žízní.

O něco později do Varů přijeli Rusové s tím, že chtějí spojit divize a hledali dobrovolníky.

Náš hrdina přijal tuto výzvu a vydal se tak na další dobrodružství. To by nebyl náš hrdina, kdyby i zde nepomohl ostatním. Například místnímu majorovi, který byl synem velitele. Za odměnu sloužil v Německu s cílem dostat nějaký řád, protože pak by byl považován za skutečného hrdinu a za muže všech mužů. Vojta byl tenkrát nucen si za tři koruny koupit odznak třetího spojaře, na který měl papíry. A tak ho náš hrdina daroval tomu rusovi, jehož vděčnost se nedá ani slovy popsat.

Na oplátku za odznak dostal od rusa nůž.

Jednoho večera nepřestával zvonit telefon. Když ho pan Strauss zvedl, ozval se zoufalý ženský hlas, který si stěžoval na opilost vojáků a jejich neustálé volání na ústřednu.

A tak náš hrdina na noc přerušil spojení a všichni tak mohli být spokojení.

Musím vám říct, že toto dobrodružství někdy bylo vážně napjaté! Například když se náš hrdina nepohodl s jedním důstojníkem. A ještě aby ne, když nutil deset lidí stát v maskách před jeslemi. Tím jejich spor neskončil a pokračoval v hospodě, kde se onen důstojník opil a vypil Vojtovi pivo. Tomu došla trpělivost, a tak ho praštil púllitrem do hlavy.

Jednou dokonce nutil našeho hrdinu, aby se holil tak dlouho, dokud to neměl do krve. Jejich spor skončil jednoho dne, když mu ten chlap lezl přes plot, neosvětlený nic.

Náš hrdina vyhrál a jak to tak v příbězích bývá, záporák dostal vše, co si zasloužil a už nikdy jsme o něm neslyšeli.